

Η έμφυτη ποιμαντική μας ικανότητα

The shepherd within

Christian Science Sentinel, Τόμος 111, Αριθμός τεύχους 15

Nathan Talbot

Καθώς ξημέρωνε , άκουσα τον σκύλο μας, τον Λάντη να κλαψουρίζει απαλά πίσω από την εξώπορτα. Σκέφτηκα ότι θα βοσκούσαν ελάφια στο γκαζόν μας. Πότε- πότε, στο σπίτι μας στο βουνό, βλέπαμε κάποια αρκούδα, αγριόγατα , τσακάλι ή ελάφι. Αλλά όταν πλησίασα, κατάλαβα ότι μέσα από το τζάμι της εξώπορτας έβλεπε ένα θέαμα, που ποτέ πριν δεν είχε ξαναδεί.

Περίπου μια δωδεκάδα πρόβατα είχαν φτάσει μέχρι το γκαζόν μας. Έβγαλα τον σκύλο έξω για να δω τι θα κάνει. Ήξερε ότι δεν έπρεπε να επιτίθεται στα άλλα ζώα. Τι θα έκανε με αυτό το διαφορετικό ζώο; Δεν δίστασε ούτε στιγμή. Άρχισε να συγκεντρώνει το μικρό κοπάδι πίσω στον δρόμο. Μετά επέστρεψε για να βοηθήσει ένα αρνάκι, που είχε σφηνωθεί στον φράκτη, σπρώχνοντάς το απαλά με τη μουσούδα του, μέχρις ότου όλα ήταν συγκεντρωμένα στον δρόμο και συνέχιζαν το ταξίδι τους.

Κάποιοι θα έλεγαν ότι ο Λάντη φέρθηκε όπως του υπαγόρευε το ένστικτό του. Αυτό είναι, εν μέρει, σωστό. Όμως πιστεύω πως εδώ συμβαίνει και κάτι πιο σημαντικό. Η τάση του να ποιμάνει αυτά τα πρόβατα, συμβόλιζε ένα ταλέντο που έχουμε όλοι. Μία αναφορά στην πνευματική διαίσθηση. Ίσως να μπορεί να περιγραφεί σαν μία έσωθεν ικανότητα αρχηγίας, καθοδηγήσεως, προστασίας, κηδεμονίας. Εκφράζεται με πολλούς τρόπους. Αυτές οι ικανότητες συναντώνται συχνά στους βοσκούς και στα σκυλιά, που χρησιμοποιούν.

Σε περιοχές του νοτιοδυτικού Αϊντάχο και του ανατολικού Όρεγκον βρίσκεται η μεγαλύτερη κοινότητα Βάσκων στον κόσμο – εκτός Ισπανίας. Οι Βάσκοι έχουν προσφέρει πολλά στην περιοχή και είναι γνωστοί και για την ικανότητά τους να ποιμαίνουν πρόβατα. Δεν είναι σπάνιο, όταν ταξιδεύει κανείς στους επαρχιακούς δρόμους, να συναντήσει το τροχόσπιτο ενός βοσκού, θέαμα που μας μεταφέρει σε παλαιότερες εποχές. Αποτελεί το κινητό σπίτι των ανθρώπων, που ζουν με τα πρόβατα και τα οδηγούν με ασφάλεια στο νερό, την τροφή και τη στάνη.

Μπορούμε να φανταστούμε τι σήμαινε να βρίσκεται κανείς στην ερημιά, ολομόναχος, φροντίζοντας τα πρόβατα. Θα είχε πάρα πολύ χρόνο για να σκεφτεί και διαλογισθεί με ησυχία. Ο ατέλειωτος νυκτερινός ουρανός με τα άπειρα άστρα σίγουρα θα αποτελούσε έμπνευση – ίσως και κάθε αστέρι ξεχωριστά!

Ο θεός μου ήταν βοσκός. Φαντάζομαι ότι, ενώ φρόντιζε αυτά τα ευγενικά ζώα, θα είχε πολλές ευκαιρίες να σκεφτεί τον Θεό και ποιό είναι το βαθύτερο νόημα του να είναι κανείς βοσκός, του να νοιάζεται για άλλους. Τουλάχιστον, αυτό έδειχνε η ζωή του που εξελίχθηκε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρ/διεύθ. <http://www.spirituality.com/cskirikas>

© 2009 The Christian Science Publishing Society (CSPS). Έως και 50 εκτυπωμένα αντίγραφα αυτού του άρθρου μπορεί να αναπαραχθούν και να διανεμηθούν, σε μη κερδοφόρο βάση, αλλά απλά για την κάλυψη κόστους παραγωγής. Αυτό το άρθρο δεν μπορεί να σταλεί με ηλεκτρονικό μήνυμα ή να καταχωρηθεί σε άλλες ιστοσελίδες. Αντ' αυτού, μπορείτε να κατεβάσετε αυτό το άρθρο, όταν συνδεθείτε μέσω διαδικτύου με την ιστοσελίδα του Εκδοτικού Οίκου της Χριστιανικής Επιστήμης. Για να σας δοθεί η άδεια να δημοσιευθεί αυτό το άρθρο σε άλλη έκδοση, μπορείτε να έλθετε σ' επαφή μαζί μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση (e-mail) copyright@csps.com, αναφέροντας ως θέμα, "Copyright Request", στην αγγλική γλώσσα.

Έγινε θεραπευτής της Χριστιανικής Επιστήμης και με τα γραπτά του – ποιήματα και πεζά – ποίμαινε πολλούς. Υπολογίζω ότι έγραψε συνολικά κάπου 10,000 ποιήματα. Σίγουρα κάποια από αυτά τα εμπνεύστηκε κάτω από αστροφώτιστους ουρανοί.

Πολλοί άνθρωποι ωφελήθηκαν από τις ποιμαντικές του ικανότητες, όταν υπηρετούσε την εκκλησία σε θέσεις, που επηρέαζαν όλο τον κόσμο. Η πνευματική του διαίσθηση πετύχαινε να οδηγεί και να κατευθύνει τους άλλους σε συνεχώς ανανεούμενες πνευματικές κατευθύνσεις. Αναμφίβολα, πάρα πολλοί άνθρωποι, που αγαπούν τον Θεό και τους συνανθρώπους τους, έχουν σκεφτεί τα λόγια αυτά του Ησαία για τον Θεό: « Θέλει βοσκήσει το ποίμνιον αυτού ως ποιμήν, θέλει συνάξει τα αρνία δια του βραχίωνος αυτού και βαστάζει εν τω κόλπω αυτού και θέλει οδηγή τα θηλάζοντα .» (Ησ . 40:11) Ο Ιησούς Χριστός χρησιμοποιούσε τον παραλληλισμό του βοσκού και του προβάτου, όχι μόνον διότι οι άνθρωποι της εποχής τον καταλάβαιναν σαν κάτι πολύ οικείο στη ζωή τους, αλλά και διότι θεωρούσε πως η φυσική μας ροπή να φροντίζουμε, είναι εγγενής σε όλους μας. Όντως, ο ίδιος εκπροσωπούσε τόσο πιστά την ενδόμυχη αυτή τάση του ποιμένου. Αν και αποκαλούσε τον εαυτό του ποιμένα και τους ανθρώπους πρόβατα, αναγνώριζε ως πηγή αυτών των ποιμαντικών χαρακτηριστικών τον Θεό: « Ο πατήρ ο μένων εν εμοί, αυτός εκτελεί τα έργα.» (Ιωάννης 14:10)

Αυτή η εσωτερική τάση φροντίδας και προστασίας, καθοδηγήσεως και προνοίας ήταν μία θεία δύναμη, που η ζωή του εξέφραζε κατά τρόπο φυσικό. Ο Ιησούς θα μπορούσε εύκολα να είχε πει: «Ο ποιμήν ο μένων εν εμοί» Καταλάβαινε ότι ο Θεός, η θεία Αγάπη αποτελούσε το κέντρο της συνειδήσεως και ότι εκείνος εξέφραζε αυτή την θεία τάση της φροντίδας και καθοδηγήσεως. Ο Ιησούς μας προέτρεψε όλους μας να καταλάβουμε ότι αυτό συμβαίνει και στη δική μας ζωή. Συνέχεια επαναλάμβανε να κάνουμε ό ,τι και εκείνος. Να ακολουθούμε το παράδειγμά του. Όταν κατάλαβε ότι οι άνθρωποι είναι σαν τα πρόβατα, που χρειάζονται ποιμένα, τι έκανε; Τους δίδαξε. (Κατά Μάρκον κεφ. 6)

Και μετά, τάϊσε αυτό το πεινασμένο πλήθος. Απέδειξε εμπράκτως τη διδασκαλία του. Εποίμανε αυτές τις χιλιάδες των ανθρώπων αποδεικνύοντας ένα γεγονός, που μετά από αιώνες η Mary Baker Eddy θα έθετε ως εξής: « Η θεία Αγάπη πάντοτε ικανοποίησε και πάντοτε θα ικανοποιεί κάθε ανθρώπινη ανάγκη.» (Επιστήμη και Υγεία με κλειδί των Γραφών, σελ. 494).

Η διδασκαλία του Ιησού ευλογούσε αυτούς που την δέχονταν. Όμως, κάποιες φορές, προκαλούσε και απορίες. Παραδείγματος χάριν, κάποτε τους είπε ότι επρόκειτο να τους αφήσει. Είχε να κάνει και άλλο έργο.

Που θα πήγαινε; Ποιό άλλο έργο; Αυτές θα ήταν αναμενόμενες απορίες από τα πρόβατα, που τα ενδιέφερε κυρίως η ικανοποίηση των άμεσων αναγκών τους.

Παρ όλα αυτά, ο Ιησούς τους δίδασκε: «Εγώ είμαι ο ποιμήν ο καλός. Ο ποιμήν ο καλός την ψυχήν αυτού βάλλει υπέρ των προβάτων και άλλα πρόβατα έχω, τα οποία δεν είναι εκ της αυλής ταύτης , και εκείνα πρέπει να συνάξω, και θέλουσιν ακούσει την φωνήν μου, και θέλει γίνει μία ποιμήν, είς ποιμήν.» (Ιωάννης 10 : 11,16) Ποιά είναι αυτά τα άλλα πρόβατα; Έχετε ποτέ αναλογιστεί τι είναι αυτό που μας λείει; Είναι πολύ χρήσιμο να αφιερώνουμε χρόνο για να καταλάβουμε τα λόγια του.

Ο άνθρωπος, που θέλει να είναι βέβαιος ότι οι συνάνθρωποί του περιθάλπονται, όπως ακριβώς ο Λάνθη ήθελε να φροντίσει τα πρόβατα, έχει αυτή την επιθυμία εκ Θεού.

Κάποιοι εκφράζουν αυτή την ποιμαντική ικανότητα σαν γονείς προς τα παιδιά τους, κάποιοι οδηγώντας μία ομάδα προσκόπων στην κατασκήνωση, κάποιοι άλλοι, πάλι, την εκφράζουν διευθύνοντας μία ορχήστρα ή διδάσκοντας παιδάκια.

Είναι αλήθεια πως, κάποιες φορές, οι άνθρωποι θεωρούν ότι είναι προσωπικά υπεύθυνοι για την ποιμαντική τους ικανότητα και, τότε, η ικανότητα αυτή διαστρέφεται και οι άνθρωποι καταλήγουν δικτατορικοί και αυταρχικοί. Πρέπει διαρκώς να θυμόμαστε ότι η πραγματική πηγή της ποιμαντικής ικανότητας είναι αποκλειστικά θεική. Η Mrs Eddy χρησιμοποίησε στα γραπτά της επίθετα για να χαρακτηρίσει αυτή την έννοια. Χρησιμοποίησε λέξεις όπως θαυμαστός, υπέροχος, τρυφερός, καλός, πιστός, γεμάτος αγάπη, εν εγρηγόρσει, προφήτης. Σε ένα από τα ποιήματά της αναπτύσσει τις έννοιες, που θεωρούσε ότι συνδέονται με την ποιμαντική ικανότητα : καθοδήγηση, προστασία, ηγεσία, ανατροφή και, τέλος, κάθαρση.

Λοιπόν, πού μας οδηγούν αυτές οι θείες ιδιότητες; Μας στρέφουν προς την ασφάλεια και όχι προς τον κίνδυνο. Όμως, πολλά περισσότερα συμβαίνουν όταν η έμφυτη ποιμαντική μας ικανότητα εκφράζεται πλήρως. Όταν όντως η θεία αυτή φύση διαφαίνεται μέσα από τη ζωή μας, όταν αντανakλούμε μία αυθεντικά πνευματική ποιμαντική ικανότητα, τότε γινόμαστε μία σπουδαία ευλογία για τους άλλους. Βοηθούμε τους άλλους να στραφούν προς την πνευματικότητα αντί προς τον υλισμό, καθοδηγούμε την σκέψη προς μία εμπειρία αναστάσεως, προς μία ανώτερη και εμπνευσμένη κατεύθυνση στη ζωή μας. Επιπλέον, με το παράδειγμά μας, βοηθούμε τους άλλους να καταλάβουν ότι η πνευματική πραγματικότητα είναι η μόνη πραγματικότητα.

Αυτό ακριβώς επιτύγχανε ο ποιμαντικός ρόλος του Ιησού. Μας καθιστούσε ικανούς να καταλάβουμε πώς να βοηθούμε τους άλλους με την εκ Θεού λυτρωτική αγάπη. Μας έδειχνε με ποιόν τρόπο μπορεί ο καθένας μας να ξεπεράσει και τις πιο τραυματικές προκλήσεις στη ζωή του. Με το παράδειγμά του μας φανέρωνε το μονοπάτι, που μας οδηγεί στην κατανόηση της πανταχού παρουσίας και απειρίας του Θεού.

Με την ανάστασή του ο Ιησούς μιλάει στον καθένα μας. Όπως γράφει ο συγγραφέας της Προς Εβραίους επιστολής: « Ο δε Θεός της ειρήνης, όστις ανεβίβασεν εκ των νεκρών τον μέγαν ποιμένα των προβάτων δια του αίματος της αιωνίου διαθήκης, τον Κύριον ημών Ιησούν, είθε να σας κάμει τελείους εις παν έργον αγαθόν, δια να εκτελήτε το θέλημα αυτού δια Ιησού Χριστού, εις τον οποίον εΐη η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων.» (13:20 21) Το ακόλουθο χωρίο από την πρώτη επιστολή του Πέτρου, μας εξηγεί περαιτέρω τι σημαίνει η ανάσταση του Ιησού για τον καθένα μας: « Και όταν φανερωθή ο αρχιποιμήν, θέλετε λάβει τον αμαράντινον στέφανον της δόξης.» (κεφ. 5:4)

Είτε το αναγνωρίζετε είτε όχι, έχετε μία έμφυτη επιθυμία και ικανότητα να ποιμαίνετε τους άλλους, ώστε να ακολουθούν το παράδειγμα του Χριστού. Η επιθυμία σας να συνταχθείτε με το: « Ο ποιμήν ο μένων εν εμοί , αυτός εκτελεί τα έργα ,» θα σας προσφέρει και την ευκαιρία και την ικανότητα να ωφελήσετε την ζωή των άλλων. Και μην ξεχνάτε: Η υποταγή σας στην θεική ποιμαντική σας οδηγεί κατευθείαν στον ουρανό.

Ο Nathan Talbot είναι πρακτίσιονερ, διδάσκαλος της Χριστιανικής Επιστήμης και γραμματέας της Μητρός Εκκλησίας .